

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

Улица 1. Октобра – изглед

Објекат је грађен на регулационој линији улице, са дрвеном ајнфоркапијом, са десне стране, рустичне обраде. Кућа има четири дрвена правоугаона прозора. Фасада је рашчлањена пиластрима, а изнад прозора су једноставне архитравне греде. (режим заштите 2)

Објекат је грађен на регулационој линији улице, средином 19. века, са дрвеном рустично обрађеном ајнфор капијом са десне стране. Кућа има три прозора од којих је средњи кибицфенстер. Отвори су уоквирени плитком профилацијом. Фасада је једноставна, без стилских обележја. (режим заштите 2)

Кућа је грађена на регулационој линији улице, са дрвеном улазном капијом са десне стране, рустичне обраде. Кућа има четири двокрилна правоугаона прозора, лучно засведена у горњем делу. Фасада је рашчлањена вертикално са три пиластра. У делу фасаде изнад прозора су наглашени плитки луци, а испод су наглашена парапетна поља. (режим заштите 2)

Кућа је угаони објекат, била је зграда стоваришта соли, уред и стан управника. Изграђена је 1758. године. Од 1818. год. у њој је смештена Банатска граничарска шумска дирекција. После реформисања Војне границе, па до данас коришћена је за смештај надлештва шумских предузећа. Зграда стоваришта била је на углу Светосавске и улице 1. Октобра, она је изгорела 1910. године. Данас је то празан простор. Улична фасада је у регулационој линији, има четири дрвена двокрилна прозора и један кибицфенстер. Кућа је била део комплекса зграда које су срушена, само је остао овај објекат. Објекат има историјски значај. (режим заштите 1)

Кућа је грађена крајем 19. века, има основу у облику латиничног слова L. Улична фасада има два двокрилна дрвена прозора, и излог по средини, док је ајнфор капија на десној страни. Излог је вероватно касније направљен пробијањем парапета средишњег прозора. (режим заштите 2)

Кућа је грађена око 1900. год. са основом у облику слова L. Фасада има два двокрилна дрвена прозора и два дрвена кибиц фенстера, који су правоугаоног облика, са заобљеним угловима и лучним пречкама. Кућа има дрвену двокрилну ајнфор капију. (режим заштите 2).

Кућа је грађена на регулационој линији улице у облику слова L. Фасада је малтерисана и има два дрвена двокрилна прозора и два кобиц фенстера. Прозори су правоугаони и у угловима су заобљени. Са десне стране је дрвена ајнфор капија са геометријским детаљима. (режим заштите 2).

Кућа је саграђена у другој половини 19. века. У објекту је смештен Дечји вртић. Кућа је грађена на регулационој линији улице у облику слова П, са ајнфор капијом са десне стране, и правоугаоним дрвеним прозорима, од којих су два крајња кибиц фенстери. Фасада, која је рашчлањена пиластрима, има декоративне елементе који су смештени у зидном платну у делу изнад прозора. Капија је рађена у дуборезу. Фасада има одлике еклектицизма. (режим заштите 1).

Кућа је грађена половином 19. века на регулационој линији улице у облику слова П. Кућа има четири дрвена правоугаона прозора, од којих су два крајња кибиц фенстери, изнад којих су наглашени лукови. Са десне стране је дрвена ајнфор капија изнад које је грб и профилисани лук. Фасада је малтерисана и рустично обрађена. Поткровни венац је декоративно обрађен. Објекат је обрађен у класицистичком стилу. Објекат је задужбина, Флорике Аурелије, остављена за просветну делатност. (режим заштите 1).

Објекат је грађен на регулационој линији улице. То је кућа породице Шефер. Фасада има четири правоугаона дрвена прозора, од којих су два крајња кибиц фенстери. Са десне стране је дрвена ајнфоркапија, која је очувана. (режим заштите 2).

Објекат је уз регулациону линију улице. Фасада, која је малтерисана и рустично обтађена, има четири дрвена правоугаона прозора. Са десне стране је дрвена ајнфор капија која је рађена у дуборезу. Изнад капије је троугаони тимпанон у чијем средишту је декоративна розета. Изнад прозора су у средини завршци. Фасада је рађена у стилу еклектизма. (режим заштите 1).

Објекат је уз регулациону линију, и има четири правоугаона прозора, са заобљеним врховима, од којих су крајњи кибицфенстери. Са десне стране је дрвена ајнфор капија. На фасадном платну у делу изнад прозора је плитка флорална декорација. Објекат је рађен у стилу провинцијске сецесије. (режим заштите 2).

Објекат је уз регулациону линију. Фасада има два оригинална правоугаона прозора и са десне стране дрвену ајнфор капију. Накнадним интервенцијама три прозора су замењена са два излога и једним вратима, ради формирања пословног простора. Фасада је рашчлањена пиластрима са коринтским капителима. (режим заштите 1).

Кућа је припадала трговачкој и кожарској породици Спасојевић. Улична фасада објекта је у регулационој линији, има четири дрвена двокрилна прозора, од којих су крајњи кибицфенстери. Дрвена, двокрилна капија, рађена у дуборезу је са десне стране. Фасада је малтерисана, са рустичном обрадом. Богата архитектонска пластика је сконцентрисана на зидном платну изнад прозора, као и у парпетима. Поткровни венац је наглашен. Фасада има одлике еklektизма. (режим заштите 1).

Улична фасада је уз регулациону линију, са десне стране је дрвена ајнфор капија. У овој кући је пред крај живота живео патријарх Ивачковић. Спољашња фасада је у потпуности претрпела измене, тако што су отвори замењени излозима. Објекат има поткровни венац, транзене, наглашену профилацију око отвора. (режим заштите 2)

Румунска православна црква посвећену Силаску Св. Духа

Рунунска православна црква спада у ред новијих сакралних грађевина у Белој Цркви, а посвојој величини спада у монументална архитектонска здања.

Бечки двор је почетком 1867. године одобрио дозволу представницима румунског становништва да могу да зидају сопствену цркву. За локацију је одабрано двориште раније гостионице „Код турске главе“, на простору између већ постојећих објеката, тј. преко пута хотела „Плаво грожђе“, у строго урбаном центру, у главној улици.

Румунска православна црква грађена је према плановима Рудолфа Дегена, градског инжињера и планера, коју је пројектовао 1870. године. На јавној лицитацији за градњу цркве почетком 1871. године целокупан грађевински посао добио је зидар Кузман Чолока који је понудио попуст од 17 и $\frac{3}{4}$ процената од укупне суме, и 14. марта 1871. год. започео је изградњу цркве која је завршена 9 јула 1872. год. Укупни трошкови градње износили су 13.353 флорина и 67 крајцера конвертабилног аустријског новца. Тада је црква освећена и посвећена Силаску Св. Духа. Црква је највећим делом грађена новчаним прилозима локалног грађанства.

Црква је једноставна, једнобродна грађевина, правоугаоне основе са полукружном апсидом на источној страни и звоником на западној. Прочеље цркве је богато рашчлањено, са главним порталом, лучно засведеним, изнад којег је троугласти фронтон и кружни отвор. Портал је фланкиран пиластрима и стубовима. Изнад улаза се уздиже импозантни торањ са звоником. Торањ има четири прозора, истих димензија, изнад којих је уграђен сат. Бочне фасаде су једноставније, на северној има пет прозора, а на јужној четири. Сви прозори су правоугаоног облика и истих димензија. Спољна фасада цркве има једноставну геометријску декорацију, сконцентрисану око прозора. (режим заштите 1).

Црква је заклоњена приземним, уличним објектом градске архитектуре који је богато орнаментисан, са низом балустера у зони кровног венца у форми ограде. Низ полукружно засведених излога сачувао је аутентичан изглед. Приступ цркви је у средишњем делу објекта. Лучни делови отвора су наглашени, вишеструко профилисани. Полустубови са композитним капителима фланкирају отворе. У делу фасаде изнад отвора је флорална декорација. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 51

Кат.парцела бр. 1451

Објекат је на регулационој линији У овој кући је 1936. године била смештена фото радња Месингер. Спољашња фасада има са леве стране дрвену двокрилну афнфор капију, са елементима сецесије. Прозорски отвори су уоквирени имитацијом камених блокова, са равним надпрозорницима, који имају стилизоване флоралне елементе. Део објекта је адаптиран за потребе пословног простора тако што су отворена врата и излог на фасади. (режим заштите 2).

На овом месту је 21. септембра 1804. године отворена прва апотека у Белој Цркви, која се звала Апотека „код црног орла,,. Власник је био панчевачки апотекар Andreas Wenighofer, који је после 11 година продао апотеку немачкој породици Schmitz, која се генерацијски бавила апотекарством. Следећи власник апотеке од 1881. год. је Немац, магистар фармације, Karl Helmbold, који је радио до 1944. године. Народ је ову апотеку називао швапска апотека. После рата апотека је наставила са радом као „Народна апотека,,.

Кућа је угаони објекат уз регулациону линију. У једном делу објекта је апотека а у другом је библиотека., која је ту од другог светског рата. Спољашња фасада је малтерисана и рустично обрађена, рашчлањена је прозорским отворима, изложима, који су израђени од дрвета, са декоративним елементима. У средишњем делу је дрвена ајнфоркапија. (режим заштите 1).

Зграда градске библиотеке и читаонице подигнута је 1903. године за време Угарске управе. Градска библиотека је наставила традицију две библиотеке и читаонице, основаних 1890 и 1892. године. Библиотека ради као самостална установа од 1995. године. Спољна фасада је малтерисана и рустично обрађена, рашчлањена изложима и вратима, који су израђени од дрвета.(објекат од посебних вредности, режим заштите 1).

Угаони објекат, спољна фасада из Партизанске улице је делимично изменила првобитни изглед отварањем излога и врата, за потребе пословног простора. Прозори су дрвени, двокрилни и кибицфенстери.

Објекат је грађен за потребе трговине. Фасада је грађена на регулационој линији улице, обложена је аутентичном дрвеном маском, у оквиру које су формирана два излога и двоје врата. У горњем делу фасаде је декоративно обрађен дрвени венац. Фасад има стилске обележје сецесије. (режим заштите 1).

Објекат је саграђен 1869. године, као прва банкарска установа где је била смештена Белоцркванска народна пучка банка. У другој половини 20. века у њој је био смештен општински СКЈ Бела Црква и ССРН Бела Црква. Данас су у њему локалне владајуће партије. Приземље објекта је адаптирано за потребе пословног простора, тако што су отворени излози и врата. Објекат је уз регулациону линију, чија је основа у облику слова L. Улична фасада је симетрично обликована са ајнфоркапијом у средини, док су на спрату удвојени романички прозори, фланкирани полуступцима. Главни улаз у приземљу има рустично обрађене довратнике и надвратник. Објекат је грађен у стилу еклектике. (режим заштите 1).

Објекат је саграђен 1869. године. Доњи део фасаде нарушен је изменом постојећих локала и њиховом неадекватном адаптацијом. Објекат је на регулационој линији, са основом у облику слова L. Са десне стране је дрвена ајнфоркапија. Фасада је малтерисана, обрађена у плиткој рустиси, има декоративне елементе који су смештени у зидном платну изнад прозора. Фасада има одлике еклектике. (режим заштите 2).

Улична фасада је неадекватном адаптацијом изгубила аутентичност, остала је сачувана само улазна капија и поткровни венац.(режим заштите 2).

Објекат је био власништво трговца Гроса, у десном делу, а у левом Гринвалда. Кућа је грађена уз регулациону линију. Доњи део фасаде је нарушен изменом постојећих локала и њиховом неадекватном адаптацијом. Ајнфор капија је постављена у централном делу фасаде, а изнад капије је декоративна атика. (режим заштите 2).

Објекат је уз регулациону линију. Улична фасада је у доњем делу нарушена изменом постојећих локала и њиховом неадекватном адаптацијом. Сачувани су надпрозорници, декоративна пластика изнад ајнфоркапије, која је такође очувана. Отварањем локала фасада је изгубила стилске одлике. (режим заштите 2).

У овом објекту је отворена 1868. године друга апотека у Белој Цркви, која се звала „ Код Свете Тројице„. Први власник је био доктор фармације Јован Покорни, касније га је наследио син Душан, и унук Јован Покорни. Налазила се на углу данашње улице Главне и Дејана Бранкова,. Радила је до 1949. године, када је донет закон о откуп у приватних апотека, па је наставила са радом под другим именом „ Друга Народна апотека„, у народу позната као српска апотека.

Објекат је угаони, уз регулациону лунију. Фасада је малтерисана, обрађена у плиткој рустици, са улазом на углу. Дрвени прозори имају равне надпрозорнике са конзолама. Тавански прозори су обрађени декоративно. Фасада има одлике еклектике. (објекта је од посебних вредности, режим заштите 1).

У овом објекту је била у периоду од 1867 – 1912. године Вундерова штампарија. Објекат је уз регулациону линију. Спољашња фасада је битно измењена употребом савремених материјала за потребе пословног простора. Објекат је неадекватном адаптацијом нарушен и измењен до непрепознавања. Објекат је без стилских одлика. Кућа има историјски значај. (режим заштите 2).

Спратни објекат у чијем приземљу су локали. Саграђен је 1903. године, за време Угарске управе за потребе Српске кредитне банке. Данас је спратни део у приватном власништву, а у приземљу су локали. Фасада је малтерисана, доњи део је обложен дрвеном изложима и вратима, који су рађени у стилу сецесије, а са десне стране је дрвена ајнфор капија. На спрату у централном делу је балкон, заобљених углова, а са стране су по три дрвена прозора, од којих су крајњи кибицфенстери, изнад којих су испусти. Фасада има одлике сецесије. (објекат је од посебних вредности режим заштите 1).

Објекат је био највећи и најлуксузнији хотел у Белој Цркви, по наводима Ж. Иштванића, објављеним у књизи „Хотели старе Беле Црквкве,, 2006.године.

Хотел је грађен у стилу бечке сецесије у самом цнтру града. Имао је 12 соба са 25 лежајева, ресторан, кафе салу и остале друге потребне просторије. Хотел је имао позоришну салу и велику летњу башту са 250 седишта. У њему се окупљала тадашња српска интелигенција, а 1856. године у њему је основана прва српска читаоница. Хотел је био и седиште Српског певачког друштва. Првобитно је пословао под називом „Сунце,, у периоду од 1858. до 1866. године. Назив „Мичин,, носи од 1857. до 1879. године. Од 1879. Године преуређен је у нови хотел под називом „Европа,,. Власник је био Јован Антоновић, трговац и произвођач пива. Овај хотел је радио до 1886. године.

После другог Светског рата у овој згради је био смештен Суд, ПИК „Јужни Банат,, а сада је празна општинска зграда. (из књиге „ Бела Црква путовније кроз раскошну варош,, Живица Васић, Бела Црква 2010. год.стр 46, 47).

Објекат је реновиран и изгубио је све стилске карактеристике. У приземљу су велика улазна врата, два велика излога и дрвена капија из новијег времена. На спрату су замењени сви прозори. Срушен је балкони са фасаде су скинути сви елементи фасадне пластике, сачуван је само део кровног венца са гутама. Данас је фасада равна, малтерисана и бојена. Адаптацијом објекат је изгубио стилске карактеристике. (режим заштите 2).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 91

Кат.парцела бр. 1130/1

Објекат је на регулационој линији, има ајнфоркапију са леве стране. Улична фасада има излоге оригиналног облика, са заобљеним ивицама и двоје врата у централном делу. Изнад кровног венца уздиже се атика. (режи заштите 2).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 97 и 99

Кат.парцела бр. 1003

Усаставу комплекса су две касарне, једносратни и двосратни објекат. Објекат који је изграђен 1873. године за време Угарске управе, је зграда касарне на два спрата, која је била официрски павиљон у коме су становале официрске породице. У једносратном објекту из 1840. год.налазила се Региментска музичка школа. У периоду између два светска рата, у двосратном објекту била је смештена касарна Милош Обилић у склопу артиљеријског пука. Улаз који је у централном делу

објекта, лучно засведен, представљао је улаз у команду места. Објекат је уз регулациону линију, фасада је малтерисана, рустично обрађена. Припада типу војно – граничарских објеката.(објекат од посебних вредности режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 101

Кат.парцела бр. 985/2,
987, 988/1 и 988/2

КАТОЛИЧКО ГРОБЉЕ

Улазна капија Католичког гробља

Након оснивања Беле Цркве, 1717. године, прво Католичко гробље налазило се од данашње улице Јована Поповића према брегу. Друга локација Католичког гробља била је око Венделин капеле. Одлуком Магистрата из 1825. године Католичко гробље премештено је на данашњу локацију. Уређење гробља трајало је до 1828. године, од када почиње сахрањивање на новој локацији. Одлуком Магистрата из 1840. године на Католичком гробљу сахрањују се Јевреји и протестанти.¹

Католичко гробље већим делом је запуштено, споменици су оштећени, многи су пали, а пошто нема наследника, не отклањају се оштећења. Капеле су обијене и оскрнављене. Гробље је активно. (режим заштите 2).

Један од најстаријих пронађених споменика, 1898. г.

Капела породице Франца Бауера

¹ Васић, Ж., Бела Црква, Народна библиотека, Бела Црква, 2010., стр. 72

Гробница породице Бем

Распеће на главној стази гробља

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 8

Кат.парцела бр. 3

Приземни објекат који је грађен на регулационој линији улице, са улазном капијом са десне стране, израђеном од алуминијума. Кућа је један од најстаријих објеката у Белој Цркви, у прошлости је била жупни уред и припадала је католичкој цркви. Улична фасада има пет правоугаоних дрвених прозора, од којих је крајњи кибицфенстер. Прозори су уоквирени плитком профилацијом. У делу фасаде изнад прозора је геометријска декоративна пластика. Дуж целог објекта је подрум. (режим заштите 1).

То је најстарија кућа у Белој Цркви. Изграђена је 1727. године, а адаптирана је 1818. године у прву пошту Беле Цркве. Данас је ово приватна кућа породице Лалић. Улична фасада овог објекта је изменама изгубила првобитни изглед. Објекат има историјски значај (режим заштите 1).

Кућа је грађена на „бразду“, и један је од најстаријих објеката Беле Цркве. У прошлости је највероватније била прекривена шиндром. Улична фасада је девастирана проширењем прозорских отвора. Поткровни венац је изведен у бибер црепу и дели фасаду у две складне целине. Посебну вредност има дрвена капија, сачувана у изворном облику. Ирађена је у комбинацији са стаклом и металом, у стилу провинцијске сецесије. (режим заштите 2).

Кућа је била власништво градоначелника Лоренца и у њој се налазила једна од белоцркванских свилара. Објелат је спратни, грађен је на регулационој линији улице. Приземни део објекта је нарушен изменама и адаптацијом за пословне потребе. Остали су сачувани поједини делови уличне фасаде спрата, и ајнфоркапија. (режим заштите 2).

Кућа је грађена на регулационој линији улице. Са десне стране је израђена у дрвету, богато декорисана ајнфоркапија. Фасада је малтерисана, има четири прозора, од којих су два средишња кобицфенстери. Рашчлањена је пиластрима који се у делу изнад прозора спајају у луку. Декоративни елементи су смештени у делу изнад прозора. (режим заштите 1) .

Кућа је грађена на регулационој линији улице, са дрвеном ајнфоркапијом са десне стране, а фасада која је малтерисана има два дрвена кибицфенстера. (режим заштите 2).

Кућа је грађена на регулационој линији улице, са дрвеном ајнфоркапијом са леве стране. Малтерисана фасада има два дрвена прозора у средини и два крајња кибицфенстера. На делу фасаде изнад прозора је плитка геометријска декорација. (режим заштите 1).

Кућа је грађена на регулационој линији. Фасада је малтерисана, са десне стране је дрвена ајнфоркапија, има два дрвена прозора, док су два крајња прозора адаптирана за потребе пословног простора, тако што су замењена излозима. Испод кровног венца су украси у виду слепих аркада.(режим заштите 1)

Кућа је грађена на регулационој линији. Спољашња фасада је малтерисана, са два дрвена кибицфенстера и једним троделним дрвеним прозором. Са десне стране је дрвена троделна ајнфоркапија. Фасадом доминира кровни надзидак, са плитким декоративним елементима око прозора, мотивом који се понавља на деловима фасадног платна изнад осталих прозора. Испод кровног венца се пружа декоративно обрађен фриз. (режим заштите 1) .

Приземни објекат, грађен на регулационој линији улице. У овом објекту налазила се грађанска штедионица и једна од белоцркванских свилара. Кућа је била власништво адвоката Радуловића. Доњи део уличне фасаде нарушен је изменом постојећих локала и њиховом неадекватном адаптацијом. Остао је сачуван колски улаз у централном делу објекта, изнад кога се уздиже атика, са флоралним декоративним елементима. Испод кровног венца пружа се декоративно обрађен фриз. (режим заштите 1).

Спратни, угаони објекат, грађен је на регулационој линији. Објекат је био власништво трговца Димитрија Јовановића. У овој згради је после Другог светског рата био смештен СУП. Улична фасада приземља је обрађена у плитким хоризонталним жлебовима, са прозорима правоугаоног облика, без декоративних украса. Прозори спрата су уоквирени плитком профилацијом, а у горњем делу се налазе сегментни архитравни фронтони, испод којих је геометријска декорација са декоративним завршцем у средишном делу прозора. Кровни венац је наглашен, а испод је плитак зупчасти фриз. Фасада има одлике неокласицизма. (режим заштите 1).

Угаони објекат уз регулациону линију. Улична фасада је битно измењена, тако што су отвори замењени изложима и вратима, остала је сачувана са леве стране дрвена ајнфоркапија. (режим заштите 2).

Објекат је изграђен 1867. године, као зграда која је првобитно служила као трговачка кућа, а од 1954. године у њој је смештен градски Народни музеј. Једносратни објекат има плитко наглашен централни ризалит. Приземље је рустично обрађено, рашчлањено у централном делу са масивном двокрилном дрвеном капијом, изнад које је балкон на спрату, ослањен на три декоративне конзоле. Ограда балкона израђена је од ливеног гвожђа. Прозори приземља и спрата су правоугаони, у плитком оквиру, а изнад сваког је завршац у централном делу. Наглашен кордонски венац дели приземље од спрата. У партеру, десно од колског улаза је дрвани излог, мања улазна врата и један кибицфенстер, лево од улаза су три прозора, од којих су крајњи такође кибицфенстери. На спрату влада строги распоред отвора, шест прозора у правилном вертикалном ритму, а у центру су врата балкона.

Зграда музејске јединице при КПЦ- Бела Црква, ул. 1. Октобра бр. 38, Решењем бр. 020 – 45/89-01, Бела Црква, 27. 06. 1989. утврђена је за споменик културе.

Објекат је изграђен 1862. године и тадашњој Главној улици. У њему се налазила гостионица „Грозд,, да би касније, 1890. год. доградњом спрата, била претворена у хотел „ Хунгарију,, који је био трећи по реду у Белој Цркви. Власник је био богати трговац Димитрије Ј. Поповић. Хотел је радио до 1918. године. За време и после другог светског рата, до 1956. године служио је као Руски старачки дом за прихват емиграната, и старих лица. Једно време је био и школа ученика у привреди. Данас је ту смештен Историјски архив.

Једноспратни објекат, грађен на регулационој линији улице. У приземљу, које је рашчлањено рустичном обрадом, у централном делу је дрвена троделна масивна капија, декоративно обрађена у дуборезу, а са сваке стране су по три дрвена правоугаона излога. На спрату изнад капије, се налази балкон, са обе стране капије су по три излога оградом од кованог гвожђа, ношен на три гвоздене конзоле. Наглашен кордонски венац дели приземље од спрата. Прозори на спрату су симетрично распоређени, у горњем делу су завршени архитравном гредом, а испод су парапети са флоралном декорацијом. Балконска врата фланкирана су плитким пиластрима, који се пружају до кровног венца.

Зграда Историјског архива – Бела Црква, 1. Октобра бр.40, Решењем бр. 020-44/89-01, Бела Црква, 27.06. 1989. утврђена је за споменик културе.

У објекту је до 1918. Год. била Мађарска касина, између два рата кафана „ Шаран,, а након Другог св. рата Чешки дом. Кућа је грађена на регулационој линији улице. Малтерисана фасада са три прозора и великом ајфоркапијом са леве стране. У горњем делу фасаде, изнад прозора, и између прозора, јавља се плитка декоративна пластика у виду геометријских елемената. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 46

Кат.парцела бр. 1947

Кућа је грађена на регулационој линији улице. Улична фасада је рустично обрађена, измењена је тако што су постојећи отвори замењени изложима и вратима. У горњем делу фасада је рашчлањена плитким луковима, који су међусобно повезани декоративним елементима, и таванским кружним отвором.(режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 48

Кат.парцела бр. 1948

У овом објекту је била пекара Јозефа Бауера а од 1858. године пекара и посластичарница породице Могош. Фасада је грађена на регулационој линији улице, обложена је аутентичном дрвеном маском, у оквиру које су формиран један излог, врата, и два прозора. Са леве стране је дрвена ајнфоркапија. Простор између прозора и у горњем делу фасаде је такође покривен дрветом. (режим заштите 1).

Спратни, репрезентативни објекат, саграђен је 1882. године, у тадашњој Главној улици. За време Угарске управе у њој је био смештен мађарски поштански и телеграфски уред. Касније је служила у трговачке и стамбене сврхе. Власник једне од лепших зграда са прелепим балконом, је био познати добротвор Франц Бауер, који је својим средствима уредио парк са метеоролошком станицом и водоводом, јавну чесму и Алеју према Нери. Данас је зграда у приватном власништву, а приземље је адаптирано за пословне потребе.

Објекат је на регулационој линији улице. Улична фасада је симетрично обликована, у наглашеном централном ризалиту је дрвена двокрилна ајнфор капија, а изнад улаза, у оси на спрату је масивни еркер, ослоњен на три конзоле. Еркер је рашчлањен са шест уских, елегантно издужених прозора, лучно засведених, између којих су канелурисани стубци. Наглашени кордонски венац дели приземље од спрата. Приземље је вертикално рашчлањено пиластрима, а отвори су уоквирени профилисаним луковима. Прозорски отвори на спрату имају наглашену архитравну греду. Фасада има одлике еклектике. (режим заштите 1).

Спратни, репрезентативни објекат, саграђен средином 19. века, за време Војне границе. Била је трговачка и стамбена зграда, позната као једна од најлепших зграда са балконом у Белој Цркви. Са овог балкона је 1872. године, аустријски цар Франц Јозеф, одржао говор грађанима и војницима, указујући на припреме за укидање Војне границе. Данас је објекат у приватном власништву, а приземље је адаптирано за пословне потребе.

Објекат је на регулационој линији улице. Улична фасада је симетрично обликована. Доминантан елемент на фасади је балкон, са металном оградом, који је изнад улаза, у осни на спрату. Приземље је адаптирано за пословне потребе, отварањем излога. Са леве стране је ајнфоркапија. Наглашен кордонски венац дели приземље од спрата. Фасада је вертикално рашчлањена пиластрима који су канелурисани, има богату пластичну декорацију са флоралним мотивима, који су смештени у зидном платну у делу изнад прозора и у парапетима испод прозора. Испод кровног венца пружа се декоративно обрађен фриз. Фасада има одлике еkleктизма. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 58

Кат.парцела бр. 1953

У овом објекту је била штампарија Јозефа Цика. Спратни објекат, грађен на регулационој линији улице. Приземље фасаде битно је измењено тако што су отвори замењени неадекватним изложима и вратима. (режим заштите 2).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 60

Кат.парцела бр. 1954

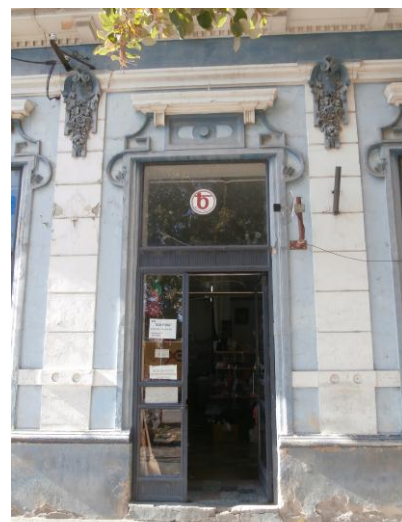

Кућа је била власништво трговца ранковића. Спратни репрезентативан објект стамбено – пословне намене. Изнад централног улаза, у оси, на спрату је балкон ослоњен на две масивне декоративне конзоле. Улична фасада у партеру је битно измењена отварањем локала за пословне потребе. Приземље је од спрата одвојено наглашеним кордонским венцем. На делу фасаде изнад прозора је пластична декорација у виду флоралних елемената, док су прозори фланкирани пиластрима који имају коринтске капители. Кровни венац је вишеструко профилисан. Фасада има одлике неокласицизма. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 74

Кат.парцела бр. 1965/1

Кућа је грађена на регулационој линији улице. Кућа је припадала племићкој породици Мичин. Фасада је малтерисана, са хоризонталним жлебовима, рашчлањена је пиластрима који се пружају до кровног венца. На врху пиластра се налазе сецесијски обликовани маскерони. Кућа има четири прозора, који су уоквирени широким луковима у чијем темену је флорална декорација. Ивични делови фасаде формиран су у виду ризалита, који се завршавају у горњем делу у форми наглашеног плитког лука. На крову изнад бочних ризалита налазе се декоративно обрађене кровне баце. Прозори у овом делу су нешто већих димензија. Испод свих прозора су плитка парапетна геометријска поља. Фасада има одлике сецесије. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 76

Кат.парцела бр. 2122/3

Ова зграда је изграђена 1880. године, као стамбени и трговачки објекат. Богати трговац и земљопоседник Франц Кол, власник приватног авиона и имања у Румунији, био је власник зграде. Налазила се на углу некадашње Главне и Карађорђевој улице. После рата у згради био је смештен катастар и Војвођанска банка. До скоро у њој је била смештена филијала Привредне банке Панчево.

Спратни, репрезентативни објекат, стамбено пословне намене, је грађен на регулационој линији улице. На зарубљеном делу уличног фронта, у приземљу су улазна врата, фланкирана пиластрима, а изнад њих је балкон, са оградом од кованог гвожђа, ослоњен на три конзоле. Фасада је малтерисана и рустично обрађена. Сви отвори у приземљу су лучно засведени. Прозори спрата, постављени у правилном низу, су правоугаони, а изнад њих су полукружни фронтони, испод којих су декоративни елементи у виду женских ликова. Приземље је од спрата одвојено наглашеним кордонским венцем. На спрату у ул. Карађорђевој је балкон, изнад колског улаза, а такође и у ул. 1. Октобра. Фасада има одлике неокласицизма. (режим заштите 1).

УЛИЦА 1. ОКТОБРА

бр. 82

Кат.парцела бр. 2126/2

Зграда је саграђена 1872. године, за време Угарске управе, где је био смештен поштански уред. Касније је то била „Српска кафана,, у којој су гостовала путујућа позоришта из Панчева, Новог Сада, Вршца. Њени задужбинари, Катица и Михајло Миша Крестић, 1907.године завештали су тадашњу гостионицу,, Војводина,, Српској црквеној општини Бела Црква. До 2000. године је служила као угоститељски објекат под истим називом. Данас је зграда у приватном власништву, а са објекта је уклоњен натпис о завештању.

Објекат је на регулационој линији улице. Фасада је малтерисана, рашчлањена је са три прозорска отвора и двоје врата, на самом објекту, док је ајнфоркапија са десне стране. У делу фасаде изнад отвора, налазе се троугаони тимпанони и полукружни архитравни фронтони, ношени конзолама. Фасада има одлике еклектизма. (режим заштите 1).

Зграда Белоцркванске грађанске штедионице д.д. изграђена је 1910. године. Први власник који је саградио зграду, Баланеску, имао је у свом поседу много винограда. Касније је зграда служила као приватна стамбена зграда. После другог Св. Рата у њој је била смештена служба за социјално и здравствено осигурање, затим грађевинско предузеће, а после 2000. год. је приватизована.

Кућа је грађена на регулационој линији улице. Главна фасада је грађена од опеке, има пет дрвених прозора, од којих су два кибицфенстери и дрвену, двокрилну ајнфоркапију са десне стране. Изнад капије је богата декоративна пластика са медаљоном у средишњем делу. У делу фасаде изнад прозора, налазе се полукружни архитравни фронтони са волутама. Део зидног платна између прозора и кровног венца је декоративно обрађен. Испод прозора су парапети са вегетабилним мотивима. Фасада има одлике еклектицизма. (режим заштите 1).

Објекат је изградила породица Дајч 1880. год. Спратни , репрезентативни објекат, стамбено пословне намене, саграђен је седамдесетих година 19. века. Објекат је на регулационој линији улице, са основум у облику слова П. Изнад централног улаза у оси на спрату је балкон, ношен конзолама , са оградом у виду балустера. Изнад балконских врата налази се троугаони тимпан. Наглашен средишни ризалит завршава се декоративном атиком. Партер је адаптирани за потребе пословног простора, отварањем излога и врата. Приземље је од спрата одељено кордонским венцем. Прозорски отвори на спрату имају наглашену архитравну греду, док су у ниши испод прозора балустери. Фасада има одлике еклектицизма. (режим заштите 1).

ВИЛА ДАНИЦА

Угаони објекат, грађен на регулационој линији улице. Данас архитектонски целовит, настао је спајањем фасадним зидом две засебне зграде у различито доба. Зграда окренута према улици Бели трг, спратни правоугаони објекат, са истакнутим средишним ризалитом, на дворишној фасади. Зидана је 1840. године. Након 1904. године када су ова зграда и суседна вила Даница фасадним зидом спојене у једну архитектонску целину, објекат је добио један потпуно нов изглед са стилским елементима сецесије и историзма. Данас је у основи фасаде балкон са декоративном оградом од ливеног гвожђа. Изнад балкона је пробијена кровна стреха и образована лучна атика.

Зграда окренута према Улици 1. Октобара, зидана је између 1897 и 1904. године и позната је као вила Даница. Кућа је приземни, подужни објекат, са равним кровом оивиченим балустрадом од камена. Накнадно је постављен коси кров, благог нагиба тако да није сагледив са улице. Низ од једанаест прозора има равне надпрозорнике, а остала три се завршавају лучно. У делу изнад прозора фасада је изразито декоративно обрађена, у стилу историзма. Сецесијска надстрешница од ливеног гвожђа покрива главни улаз у објекат. Овај архитектонски склоп, једна, некадашња репрезентативна породична кућа и друга, седиште градског бележника, спојене у целину фасадним зидом, данас Дом за децу и омладину „Вера Радивојевић“, представља израз напретка грађанства у том делу Баната. Овај објекат је украс града, својом монументалношћу и изразито декоративно обрађеним фасадама, зграда чини амбијенталну вредност. Готово очувана у свом изворном облику, са изузетком прозора који су замењени ПВЦ-ом, са стилским елементима сецесије, објекат има велике стилске и уметничке вредности. У току је поступак утврђивања Виле Данице за НКД. (режим заштите 1)